

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehac nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Vita S. Eloquij Abbatis Latiniacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

duplici alto muro extructo. Diuo etiam Andreæ Apostolo, iuxta Vrsianam eadem, haud procul ab Posterula, quam Vincilionis appellant, adificauit egregium templum, ligneis tamen columnis suffulturn: supra valuas, eius imago, emblematico vermiculatoque opere picta conspicebatur. Cùm verò hoc tempore, Rauennates ad eorum commentitiorum simulacrum, quos antiquitas, ante partum Virginis, errore delusa, coluerat, personati Calendis Ianuarij, tota vrbe, per ludum, discurrere consueissent, ipse multis concionibus habitis, eam perniciosam consuetudinem tollere conatus est. His absolutis, Chrysologus cùm imminere sibi extremum vitæ diem, diuinitus intelligeret, decimumque iam annum Rauenati Ecclesie præfuisset, contulit se ad Forum Cornelij, vbi diui Cassiani martyris templum ingressus, muneribus tributis, Deum precatus atque ipsum Cassianum martyrem, qui benignè eius animam exciperent: hortatusque Rauennates, qui illum fuerant insecuti, vt in deligendo optimo pastore inuigilarent, nec discederent ab diuinis mandatis, initio Pontificatus Leonis primi placidè ac tràquillè ex hac vita migravit tertio Nonas Decembris annum Domini circiter quadragesimum supra quadragesimum. Sepultus est ibidem iuxta aram D. Cassiani, vbi & nunc quiescit. Eius tamen brachium auro ac gemmis ornatum, in Vrsiana æde veneramur. Inter alia, quæ reliquit, doctrinæ monumenta, eius ad populum conciones, diuino spiritu & eximia pietate religioneque illustres, ab omnibus bonis & doctis iudicantur. Communi omnium consensu in Diuos relatus est, ei que anniuersarij honores ob id decreti.

S. Andreæ Apostolo templi edificat, & cultum salforu deorum tollit.

Feliciter obit.

Sanctorum catalogo ascribitur.

VITA SANCTI ELOQVII ABBATIS LATINIACENSIS, VT VIDETVR, A MONACHO VVALCIODORENSI conscripta, habetur in peruetusto MS. codice Ecclesie Traiectensis.

REGNANTE Clodoueo Christianissimo Rege, venit beatus Eloquius ad Galliarum litora ex Hybernæ regione, cum aliquibus venerabilibus viris, videlicet Furteo, Vlrano, Foillano, Boëtio, Ertone, & cæteris confratribus. Cumque plura monasteria, per insulas maris cõstruxissent, & per Britanniam ac Saxoniam transuecti essent, plurimum ibi populum Domino acquisierunt. Tunc quibusdam causis ingruentibus, relictis ibidem monasterijs expulsi à populo & Rege, causa visendi Romam profecti sunt, atque à Clodoueo memorato perhumaniter excepti, in loco qui dicitur Latiniacus monasterium extruxerunt: ibique fratribus ordinatis, S. Furseus ceptum volens prosequi iter, nõ multo post apud villam Peronam defunctus est, beato Eloquio monasterij Latiniacensis & animarum curam relinquens. Post multos verò dies, S. Eloquius sciens discipulorum animos diaboli instinctu contra se excitatos, relictis omnibus, cum paucis fratribus super fluuium Isaram nominatum, in loco qui antiquo vocabulo * Girimacus dicitur, ibidem eremiticam vitam duxit. Vbi & à viris religiosi honorifice susceptus, atque ab Eligio Nouiomi Episcopo, viro venerabili, vndique per suam diocesim licentiam prædicandi accipiens, multos oratione ægros pristina sanitati restituit: ac sanos & incolumes in viam veritatis induxit.

3. Decemb.

Saxonia hæc pars Angliæ est, à Saxonibus olim occupata.

De his omnibus lege vitam S. Fursei, 16. Ianuarij circa finem.

Extat S. Eligij vita 1. Decemb.

Quadam autem die, dum ad eius cellulam quidam æger eleemosynam peteret, vir Domini quod ad manum porrigeret non inuenit: iam enim cætera in vsus pauperum expenderat: tantaque eius inopiæ condolens, in oratione prostratus, profusus lachrymis Domino supplicare coepit, vt qui cæco nato oculos aperuit, & quadragesimum Lazarum resuscitauit, ipse pristinam ei conferre dignaretur sanitatem. Staturumque pro foribus Domino gratias agens profectus est ab infirmitate plenissime curatus. Cumque fama longè lateque diuulgaretur, quòd vir Domini precibus apud Deum, multis incolumitatem impetraret, coeperunt in grabbatis ægros plurimos offerre, quos ille tangens sancti olei liquore, post susceptam benedictionem

Iohan. 9.

Iohan. 11.

Aegrù oratione sanar S. Eloquius.

IULS
M
C
P
ATI

Eccē vim
sacri olei.

neditionem sanos dimisit. Viri itaque religiosi circuniacentis loci, magno gaudio replebantur, quod apud eos talis vir habitandi moram elegerat, atque eius oratorium, ex agris, vineis, & pratis omnes magnificē honorauerunt.

Quadam verò die cum operarios in vineam cōduceret, ac operantibus adfaret, venit quidam eiulans & clamans: Heu me miserum, eccē filium meum vnicum, quem ex sacro fonte aqua baptismatis abluisti, in domo mea semiuiuum reliqui: succurre illi, obsecro. serue Dei, & eum adiuua. Cumque eum leniter cōsolaretur, quod ex hac infirmitate non esset moriturus, eccē mater pueri, occurrens, dixit: Noli molestare virum Dei, iam enim filius noster mortuus est. Quod vir Dei audiens, Euangelica verba profudit, dicens: Docuit nos Dominus spe obtinendi orare, dum ait: Omnia quæcunque orantes petitis, credite quia accipietis. Credite igitur, & fundamus ad Deum preces, & recipiet puer sanitatem. Cumque orationi simul incumberent, eccē puer sanus effectus, seu potius rediuuus, venit ad locum, vbi sanctus Dei orabat. Quem cum viderunt parētes eius, gratias Deo egerunt, qui saluat sperantes in se. Multa quidem & alia sunt, quæ per eum Dominus dignatus est operari, quæ breuitatis ergo missa facimus.

Matt. 18.
Mar. 11.

Mortuum
resuscitat.

Feliciter
obit.

Igitur sanctissimus Dei famulus Eloquius, vitæ cursu fideliter peracto, repletus omnium bonorum operum fructu, ad cæli gaudia, tertia die Decembris ascendit. Cuius corpus sepultum fuit à fidelibus in quodam monticulo, iuxta aggerem publicum super fluuiolum nomine Sommeron. vbi postea edificata est adicula super tumbam eius, propter crebra miracula ibidem ostensa.

Tempore Ludouici Imperatoris mulier quadam Richildis nomine, diu cæca, ad ecclesiam eius veniens, statim ad sepulcrum eius illuminata est. Alia nomine Herlefreda cæca, & totis neruorum compagibus dissoluta, illuc deportata, ipsa die videns, & sana, est regressa. Alia nomine Germuara, per annum contractam habens manum dexteram, ibidem est curata. Alia nomine Gertrudis de pago Hasbanico, dextro lumine priuata, ibidem illuminata fuit.

Miracula
ad sepulcrum
eius,

Translatio eius.

Odo Caroli
Simplicis tu-
tor & regni
gubernator.
Aimonius
lib. 5. cap. 41.
Patrius
Massonus
lib. 2. Anna-
lium. in Ca-
rolo Sim-
plici.

Transfere-
tur corpus eius
in monaste-
rium Vual-
ciodorense.

Alia permul-
ta miracula.

Cum ergo temporibus Regis Francorum Odonis, plurimæ fierent circun-
quaquæ strages Christianorum ex crudelitate Danorum, ac multa incendia ecclesiarum ac villarum agerentur: sancti Eloquij pariter cremata est ecclesia. Postea sæpius in eo loco à transeuntibus audita sunt voces struiter psallentium, & luminaria ardentia de nocte conspiciebantur. Cum verò huiusmodi signorum fama circunquaquæ percrebuisset, ac maximè quod sanctus Dei absque ecclesiastico cultu sub dio & in deserto loco solus iaceret: Hardericus venerandus Comes cum Herefinde coniuge sua clarissima, accesserunt ad Rodohardum tunc temporis Laudunensem Episcopum, petentes vt licentiam daret aliorsum corpus illud sanctum transferre, vbi honorabilius possit custodiri. Quo concesso, delatum est sancti viri corpus ad hanc præsentem ecclesiam Vualciodorensem. Vbi cum intrasset, multi hac die ex varijs infirmitatibus, antequam Missarum solennia complerentur, sanati sunt.

Presbyter huius ecclesiæ nomine Dendinus, febricitans, statim vt huius limen ecclesiæ trāsiiit, sanatus est. Alius per xvj. annos cæcus, illuminatus est. Paralyticus in porticu huius ecclesiæ solitus elemosynā petere, sanatus est. Postea quidam à dæmone grauiter obsessus, vbi ad sepulcrum eius obdormiuisset prostratus, statim surrexit, & sanus in domum propriam est reuersus. Illius itaque translationis ac sepulturæ decus, tertio Nonarum Decembrium celebratur cum honore ad laudem nominis Dei, qui viuunt in omnia secula Amen.

SUR

g b o
M O
EV
S